

Nr 107.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av en mellan Sverige och Norge träffad överenskommelse angående återbetalning av viss under år 1944 lämnad svensk statskredit till Norge; given Stockholms slott den 3 mars 1950.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Per Edvin Sköld.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 3 mars 1950.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, QUENSEL, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE, ANDERSSON, LINGMAN.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena följande.

Såsom bland annat framgår av de redogörelser angående den svenska statliga kreditgivningen till utlandet, som lämnats till riksdagen i propositionerna nr 275/1944, 139/1945, 295/1945 och 366/1945, beviljades Norge under åren 1944 och 1945 fyra olika svenska statskrediter å sammanlagt 365 miljoner kronor. Krediterna utgjordes av en kredit beräknad att uppgå till högst 200 miljoner kronor för inköp av varor för återuppbyggnadsändamål.

mål (den s. k. återuppbyggnadskrediten), två krediter å 100 respektive 50 miljoner kronor för reglering av vissa utgifter för flyktinghjälpen och för polisutbildningen samt en kredit å 15 miljoner kronor för norska legationens löpande utgifter i Sverige (kreditavtal B). Vid sidan av förenämnda krediter ställde riksbanken en clearingkredit till Norges banks förfogande. Återuppbyggnadskrediten förutsattes bliva långfristig och räntan fastställdes med hänsyn härtill till 3 $\frac{1}{2}$ procent men nedsattes från och med år 1947 till 3 procent. Krediten å 15 miljoner kronor samt den av riksbanken lämnade clearingkrediten löper med 1 procents ränta, medan krediterna på 100 respektive 50 miljoner kronor, vilka sedermera enligt beslut av riksdagen avskrivits (r. skr. nr 571/1945), voro räntefria.

Några bestämmelser angående tidpunkten och sättet för återbetalningen av de olika krediterna voro icke intagna i de olika kreditavtalen, utan det förutsattes vid avtalens ingående, att förhandlingar härom skulle upptagas och överenskommelse träffas vid en senare tidpunkt, då bättre möjligheter förelåge att bedöma Norges finansiella förutsättningar för en återbetalning av krediterna. — Vid utgången av år 1949 voro å förenämnda krediter sammanlagt utestående 141 280 274 kronor 32 öre.

I syfte att nå en överenskommelse rörande återbetalningen av de lämnade krediterna ha förhandlingar förts i Stockholm under januari 1950 mellan svenska och norska regeringsdelegationer. Vid förhandlingarna har enighet uppnåtts om förslag till reglering av utestående kreditbelopp. Då detta förslag innebär, att kreditbeloppet skulle förräntas enligt en något högre räntesats än som svarar mot de nuvarande, har man från svensk sida förklarat sig beredd tillstyrka att såsom kompensation härför ett belopp på omkring 1,3 miljoner kronor avskrivs. I samband med förhandlingarna har man på svensk sida vidare förklarat, att man hade för avsikt att av det för budgetåret 1946/47 anvisade reservationsanslaget till Bidrag till internationellt återuppbyggnadsarbete i enlighet med Washingtonöverenskommelsen (r. skr. nr 561/1946) taga i anspråk 15 miljoner kronor för avskrivning av norska krediter. Det belopp, som härefter skulle återstå, utgör sålunda 125 miljoner kronor.

Det vid förhandlingarna uppgjorda förslaget till *överenskommelse mellan Sverige och Norge angående återbetalning av viss under år 1944 lämnad svensk statskredit till Norge* — vars text, i svensk och norsk avfattning, torde såsom bilaga (Bilaga A) få fogas till statsrådsprotokollet — är av följande innehåll.

Enligt *artikel 1* förbinder sig den norska regeringen att den 30 juni 1950 inlösa de vid överenskommelsens ikraftträdande utestående skuldförbindelserna med en skuldförbindelse lydande på 125 miljoner svenska kronor.

Artikel 2 föreskriver att den enligt artikel 1 utfärdade skuldförbindelsen skall ställas till riksgäldskontoret och löpa med 3 procent årlig ränta att erläggas halvårsvis. Det i skuldförbindelsen angivna kreditbeloppet skall återbetalas under en tid av tjugofem år från och med den 1 januari 1955. Återbetalningen skall erläggas halvårsvis i lika annuiteter.

Artikel 3 fastslår slutligen de regler, som skola gälla beträffande avtalets ikraftträdande.

Förslaget till överenskommelse synes på ett tillfredsställande sätt reglera återbetalningen av utestående kreditbelopp. Den relativt sena tidpunkten för amorteringarnas påbörjande får ses mot bakgrunden av de stora förpliktelser, som under de närmaste åren åvila Norge till följd av de omfattande fartygsbeställningarna i Sverige. Uppskovet med amorteringarnas påbörjande kompenseras vidare genom en något kortare amorteringstid än tidigare förutsatts. Med hänsyn till föreliggande omständigheter vill jag även tillstyrka att av den 30 juni 1950 utestående kreditbelopp avskrivs 1 280 274 kronor 32 öre. Därest riksdagen icke har något att erinra däremot torde ifrågavarande belopp få avskrivas genom anlåtande av fonden för oreglerade kapitalmedelsförluster.

Sedan de båda regeringarna godkänt avtalsförslaget har undertecknande ägt rum i Stockholm den 24 februari 1950. Som av artikel 3 framgår gäller dock icke avtalet förrän genom noteväxling konstaterats, att överenskommelsen godkänts av vederbörande svenska och norska myndigheter.

Under åberopande av det anförda får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att godkänna överenskommelsen mellan Sverige och Norge angående återbetalning av viss under år 1944 lämnad svensk statskredit till Norge.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

K.-E. Renström.

Överenskommelse

mellan Sverige och Norge angående återbetalning av viss under år 1944 lämnad svensk statskredit till Norge.

I enlighet med artikel 6 i det mellan Sverige och Norge den 13 april 1944 ingångna kreditavtalet för möjliggörande av varuinköp i Sverige av väsentlig betydelse för återuppbyggnadsarbetet i Norge hava Kungl. svenska regeringen och Kungl. norska regeringen träffat följande överenskommelse rörande tidpunkten och sättet för återbetalning av inom ramen för detta avtal utestående kreditbelopp.

Artikel 1.

Kungl. norska regeringen förbinder sig att den 30 juni 1950 inlösa de vid överenskommelsens ikraftträdande utestående skuldförbindelserna med en skuldförbindelse lydande på svenska kronor etthundratjugofem miljoner (125 milj.). Skuldförbindelsen skall vara avfattad i enlighet med vid denna överenskommelse fogat formulär.¹

Artikel 2.

Den i artikel 1 omnämnda skuldförbindelsen skall ställas till Riksgäldskontoret och löpa med tre (3) procent årlig ränta. Räntan skall t. o. m. den 31 december 1954 erläggas halvårsvis den 30 juni och den 31 december.

Det i skuldförbindelsen angivna kreditbeloppet skall återbetalas under en tid av tjugofem (25) år fr. o. m. den 1 januari 1955.

Återbetalning jämte betalning av ränta från den 31 december 1954 å vid varje tidpunkt återstående k্রে-

Avtale

mellom Sverige og Norge angående tilbakebetaling av en i året 1944 ydet svensk statskreditt til Norge.

I samsvar med artikkel 6 i den mellom Sverige og Norge den 13 april 1944 inngåtte kredittavtale for innkjöp i Sverige av varer av vesentlig betydning for gjennoppbyggingsarbeidet i Norge har den Kgl. Svenske Regjering og den Kgl. Norske Regjering inngått følgende avtale om tidspunktet og tilbakebetalingsmåten for det under denne avtale utestående kredittbelöp:

Artikkel 1.

Den Kgl. Norske Regjering forplikter seg til den 30. juni 1950 å innløse de ved denne overenskomstis ikrafttreden utestående gjeldsforpliktelses med et gjeldbrev lydende på svenske kroner ethundreogfemogtyve millioner (125 mill.). Gjeldsbrevet skal utferdiges i samsvar med det formular som er vedlagt denne avtale.¹

Artikkel 2.

Det i artikkel 1 nevnte gjeldsbrev skal være betalbart til Riksgjeldskontoret og forrentes med tre (3) prosent årlig rente. Renten skal til og med den 31. desember 1954 betales halvårlig, hver 30. juni og 31 desember.

Det i gjeldsbrevet angitte kredittbelöp skal tilbakebetales i löpet av femogtyve (25) år fra og med den 1 januar 1955.

Avdragsbetalingen samt betalingen av renter på det til enhver tid utestående kredittbelöp skal etter den

¹ Här uteslutet.

då belopp skall ske i lika annuiteter och erläggas halvårsvis den 30 juni och den 31 december med början den 30 juni 1955.

Artikel 3.

Denna överenskommelse träder definitivt i kraft den dag, då de båda regeringarna genom utväxling av noter konstaterat, att vederbörande svenska respektive norska myndigheter godkänt densamma.

Som skedde i Stockholm i två exemplar på svenska och norska språken, varvid båda texterna skola äga lika vitsord.

Stockholm den 24 februari 1950.

För Kungl. svenska regeringen:

Östen Undén.

31. desember 1954 skje i like store annuiteter som betales halvårsvis hver 30. juni og 31. desember, første gang 30. juni 1955.

Artikkel 3.

Denne avtale trer i kraft den dag da begge regjeringer gjennom notveksling har konstatert at de svenske, respektive norske myndigheter har godkjent denne.

Avtalen er undertegnet i to eksemplarer, et på svensk og et på norsk, hvilke begge eksemplarer har like gyldighet.

Stockholm, den 24. Februar 1950.

For den Kgl. Norske Regjering:

Birger Bergersen.